

Sygn. akt III CZ 24/22

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marta Romańska (przewodniczący)
SSN Paweł Grzegorzczak (sprawozdawca)
SSN Roman Trzaskowski

w sprawie z powództwa Bank S.A. w W.
przeciwko P.S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 25 lutego 2022 r.,
zażalenia pozwanego
na postanowienie Sądu Okręgowego w Legnicy
z dnia 13 sierpnia 2021 r., sygn. akt VI Ga 555/20 (WSC 5/21)

odrzuca zażalenie.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 sierpnia 2021 r. Sąd Okręgowy w Legnicy odrzucił skargę kasacyjną pozwanego P.S. wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 26 marca 2021 r. w sprawie z powództwa Bank S.A. w W..

Postanowienie to zaskarżył zażaleniem pozwany, zarzucając naruszenie art. 398⁶ § 2 i art. 87 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 87¹ § 1 i 2 k.p.c. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, w tym inicjowanym zażaleniem, obowiązuje zastępstwo stron przez adwokatów lub

radców prawnych, chyba że stroną, jej organem, jej przedstawicielem ustawowym lub pełnomocnikiem jest sędzia, prokurator, notariusz albo profesor lub doktor habilitowany nauk prawnych, a także gdy stroną, jej organem lub jej przedstawicielem ustawowym jest adwokat, radca prawny lub radca Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej. O wymaganiu tym skarżący został pouczony przez Sąd Okręgowy (k. 221).

Z treści zażalenia nie wynikało, aby skarżący należał do kręgu podmiotów uprawnionych do samodzielnego działania przed Sądem Najwyższym (art. 87¹ § 2 k.p.c.), toteż wniesione osobiście zażalenie, jako niedopuszczalne, podlegało odrzuceniu *a limine* (art. 87¹ w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398⁶ § 3 k.p.c.) (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 września 2018 r., III CZ 30/18, niepubl., z dnia 9 sierpnia 2019 r., IV CZ 12/19, niepubl., z dnia 11 września 2020 r., I CZ 41/20, niepubl., z dnia 18 czerwca 2021 r., V CZ 39/21, niepubl.).

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.

as